

Het vreemde wordt gewoon

Natuurlijk is het spannend als ik een kind onder mijn hoede krijg dat niet mijn kind is.

Om de spanning te breken heb ik een leuk programma bedacht: een spelletje spelen, plantjes in de tuin bewateren, een ijsje eten van handgeperste bosbessensap en de belevenissen van de dag verwerken in een tekening met een fijn gesprek.

Het kind wil niet binnenkomen. Ze staat als een zwijgend sculptuur voor de deur, haar moeder en ik draaien er bijenzwermig omheen en spreken haar bemoedigend toe.

Haar blik vertelt hoe vreemd ze mij vindt.

Natuurlijk is het spannend als je van je moeder ineens elke week op bezoek moet bij onbekende mensen in een vreemd huis.

Het kind heet Sanne.

Wekenlang wil ze niet binnenkomen. Wekenlang zoemen we om haar heen en tover ik nieuwe programma's uit mijn hoge hoed

maar Sanne is Sanne.

Als ze weer niks wil laat ik haar aan tafel zitten en loop de tuin in.

Na een kwartier staat Sanne daar, een gieter in haar hand.

Mag ik meehelpen?

Tijdens het gieten vraagt Sanne of plantjes ijs lusten. Daar heb ik nog nooit over nagedacht.

Zo zijn we langzaam ontdooid.

Jorris Hoste
polderdichter
VAN DE KRIMPENERWAARD

steun ouder